

عنوان مقاله:

تاثیر کاربرد سالیسیلیک اسید بر کیفیت و عمر پس از برداشت گل شاخه بریده مریم

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی ایده های نوین در کشاورزی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

راضیه ذاکری بندرک - کارشناس ارشد کشاورزی علوم باغبانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان اصفهان

مهرداد جعفرپور - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان اصفهان

احمدرضا گلپور - دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان اصفهان

خلاصه مقاله:

گل مریم گیاهی دایمی، پیاز دار با نام علمی Polianthes tuberosa و از تیره Amaryllidaceae بوده و دارای یک گونه گیاهی است که بومی مناطق مکزیکی می باشد. مواد گیاهی، شامل گل بریده مریم رقم پیبرل (Polianthes tuberosa cv. Pearl) بود که، از یک گلخانه تجاری زمانی که اولین گلها رنگ خود را نشان دادند، برداشت شدند. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با 3 تکرار و 4 تیمار اجرا گردید. تیمارها شامل اسید سالیسیلیک هر کدام در غلظتهای 100، 200 و 300 میلی گرم در لیتر بود. برای کلیه تیمارها ساکاروز 4% نیز منظور شد. همچنین آب مقطر به اضافه 4% ساکارز نیز بعنوان تیمار شاهد در 3 تکرار با قرار دادن 3 گل در هر پلات در نظر گرفته شد. صفات مورد ارزیابی شامل کیفیت ظاهری گل، طول عمر گل، وزن تر گل، درصد ریزش غنچهها، میزان جذب آب و درصد باز شدن گلچها بود. بر اساس جدول مقایسه میانگین و تجزیه واریانس، بالاترین کیفیت ظاهری در هورمون با غلظت 100 میلی گرم بر لیتر و بیشترین میزان وزن تر در غلظت 100 میلی گرم بر لیتر اسید سالیسیلیک بدست آمد. همچنین بیشترین عمر گلجای در غلظت 100 میلی گرم بر لیتر و کمترین ریزش گلچه ها در غلظت 100 میلی گرم بر لیتر اسید سالیسیلیک بدست آمد. به طور کلی استفاده از اسید سالیسیلیک همراه با ساکارز موجب افزایش ماندگاری گل های شاخه بریده مریم نسبت به شاهد گردید.

کلمات کلیدی:

گل مریم، ساکارز، عمر گلجای، اسید سالیسیلیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/695223>

